

۲۰۵۳ پوستر

طراحی فرم کوتاه ابزار خودکارآمدی اختصاصی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد

نویسنده (گان): سلیمان زند*

سازمان: دانشکده پرستاری و مامایی

پست الکترونیکی: solaimanzand@arakmu.ac.ir

مقدمه: برای ارزیابی باورهای خودکارآمدی در بیماران مبتلا به سکته قلبی نیاز به داشتن ابزاری دارای ویژگی‌های علمی و مبتنی بر اصول روان سنجی مشهود است. این ابزار به وسیله نویسنده طراحی شده و در حال حاضر تنها ابزار اندازه‌گیری خودکارآمدی در بیماران مبتلا به سکته قلبی است. ولی به دلیل اینکه تعداد سوالات آن زیاد است، احتمال دارد بیماران در تکمیل آن دقت لازم را نداشته باشند. لذا این مطالعه با هدف طراحی فرم کوتاه این ابزار انجام شده است.

روش تحقیق: این پژوهش یک مطالعه روش‌شناسی است که در آن ۳۱۱ نفر از نمونه‌های جامعه مورد مطالعه به روش در دسترس از میان بیمارانی که بنا به تشخیص پزشک معالج متخصص قلب و عروق مبتلا به انفارکتوس میوکارد بودند انتخاب شدند. ابزار ۶۰ گویه‌ای خودکارآمدی اختصاصی بیماران مبتلا به انفارکتوس میوکارد در این پژوهش استفاده شد. برای تعیین واجد شرایط بودن آیت‌های ابزار و حذف آیت‌هایی که فاقد حساسیت و دقت کافی بودند از ملاک ۲۰-۸۰ درصد استفاده شد. برای گزارش یافته‌ها از روش تحلیل عاملی اکتشافی، آمار توصیفی و تحلیلی و نرم‌افزار SPSS 20 استفاده شد.

نتایج: نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نشان دهنده پنج عامل با تبیین واریانس کل ۸۷/۹۲ درصد است و شاخص آزمون کایرز-مایر-اولکین (KMO) ۹۱۵/۰) با مقدار احتمال معنی‌داری ۰/۰۰۱ به دست آمد. در این پژوهش ۲۲ عبارت در پنج عامل به دست آمد. همچنین پایایی ابزار، ضریب آلفای کرونباخ از ۰/۹۶ تا ۰/۹۷ برای عوامل و ۰/۹۷ برای کل ابزار را نشان داد.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد، فرم کوتاه مقیاس خودکارآمدی اختصاصی، دارای ویژگی‌های روان‌سنجی بهتری نسبت به نسخه بلند این مقیاس است. به نحوی که ساختار عاملی مقیاس حاضر نسبت به مقیاس اولیه بهتر است.

کلمات کلیدی: سکته قلبی، مقیاس خودکارآمدی، تحلیلی عاملی، پایایی